

[Sønderup.]

sin Tale ved første Behandling var inde paa Betragtninger af lignende Karakter, ja, han gik endog saa vidt, at han sagde, at det foreliggende Lovforslag var uegnet som Forhandlingsgrundlag. Ja, nu har man jo altid fra den Side, naar man stod over for et ubehageligt Tilpasningsforslag, hvor nødvendigt det end i og for sig kunde være, prøvet paa at klare sig igennem ved at hæfte Trylleformelen „Nedskæring“ paa det. Jeg forstaar ogsaa, at man tror, at man i den nuværende Situation kan klare de Spørgsmaal og Problemer, vi er kommet ind i i denne Forbindelse, ved at hæfte Trylleformelen „Nedskæring“ paa det, og saa skulde man i Kraft af dette slippe forholdsvist smertefrit igennem i Forhold til Vælgerne. Jeg tror nu ikke, det i det foreliggende Tilfælde vil gaa saa let, som det — det skal indrømmes — i Almindelighed plejer at gaa for dem i den Henseende. For hvad er Sandheden om det foreliggende Lovforslag? Det er jo den, at det er meget, meget bedre end det, som Socialdemokraterne i sin Tid, da de selv stod for Anretningen, foreslog, især set i Relation til hele den Udvikling, der gik forud for de unormale Tilstande, vi har levet under.

Man forelagde altsaa fra Regeringens Side et meget moderat Forslag, et Forslag, der var betydelig bedre, end hvad Socialdemokratiet selv nogen Sinde er mødt op med under normale Forhold, og yderligere har man stillet Forslag om Ændringer baade angaaende Børnetillægget og en Forhøjelse af Dagpengesatserne som Helhed. Men alligevel vil man fra den Side ikke være med. Jeg tror, ja, jeg behøver i og for sig ikke at sige, jeg tror, jeg ved med Bestemthed, at man langt ind i de forstandige Arbejderes Kreds kan se, at den Ordning, som er gældende i Øjeblikket, kan man ikke i det lange Løb fastholde — den er uholdbar.

Jeg modtog for nogen Tid siden, umiddelbart efter at vi havde taget fat paa Behandlingen af det Lovforslag, det i Dag drejer sig om, et Brev fra en Arbejdsmand i Vestjylland, der baade paa egne og flere Kammeraters Vegne ønskede os Held og Lykke til en Gennemførelse af Regeringens Arbejdsløshedsforslag, som baade han og hans Kammerater syntes var meget godt, for, som den paagældende Brevskriver sagde: selv om jeg er en af dem, der kun staar som Forsørger for eet Barn og som Følge deraf i Henhold til Forslaget faar en lille Nedsættelse, saa skal Ret være Ret ogsaa i den Forbindelse.

Jeg synes, det er en saare forstandig Betragtning, den paagældende Arbejdsmand her har givet Udtryk for, et saare tiltalende Udslag af den jævne Mands sunde Sans og Dømmekraft i Forbindelse med de forskellige Problemer, der kan rejse sig. Jeg kunde ogsaa fristes til at sige til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, hvis det maa være mig forundt at give ham et godt Raad — han har maaske ikke Brug for det, men det gives ham i en god Mening —, at jeg tror, det vilde være forstandigt, om man lagde sig efter inden for Socialdemokratiet, navnlig i den nærmest kommende Tid, mere at lytte efter saadanne forstandige Røster end fuldstændig at lade sig distrahere af de Overbud, der kommer fra kommunistisk Side.

Se, jeg anerkender og værdsætter Arbejdsløshedslovgivningens Betydning ogsaa som et Led i Bestræbelserne for at naa et vist Maal af social Tryghed, men jeg synes, at man navnlig fra socialdemokratisk og ligesindede Kredses Side udfolder saa store Bestræbelser, at man undertiden er ved helt at glemme den Part af Befolkningen, der udfører Sliddet. Det drejer sig ogsaa, ærede socialdemokratiske Medlemmer, om en hel Del af dem, som I har inden for jeres egne Rækker, og vi maa ikke glemme, at det dog er af dem, det afhænger, hvor meget vi til syvende og sidst kan tillade os med Hensyn til Arbejdsløshedslovgivningen og Understøttelse i det hele taget. Der er jo ikke saa forfærdelig stor Kunst ved at lave en Lov med høje Satser og slappe Bestemmelser, men naar der er for faa til at tjene de Penge, der skal honorere de forskellige Satser, vi sætter ind i Lovforslaget, ja, saa bliver det kun en Papirbestemmelse, kun en Skueret, der ingen praktisk Betydning faar, og de, det gaar hardest ud over, som bliver føleligst og stærkest ramt i Forbindelse med saadanne Transaktioner, er dem, som daarligst kan taale det.

Som sagt, det staar for mig saadan, at det Materiale, som Udvalget har gennemgaaet, bekræfter, hvad man hele Tiden har regnet med, at Danmark saa afgjort ligger i Spidsen, naar Talen er om Sociallovgivning og sociale Foranstaltninger overhovedet, og ogsaa hvad angaar Arbejdsløshedslovgivningen. Og dog er Situationen bevislig den, at det ikke er muligt at faa Socialdemokratiet til at medvirke til Gennemførelsen af en Arbejdsløshedslov, der baade er bedre end noget andet Lands og er bedre end nogen anden Lov, som Socialdemokratiet nogen Sinde under normale Forhold har forelagt eller gennemført. Jeg beklager det, men det